

En sjöman kom från havet hem

En sjöman kom från hav-et hem. Kom kom!

Hans kläder de vo-ro våta, de voro rivna i-

tu å Sköna jungfrun hon frågar: vari-från kommer

du? Kom, kom!

1. /:En sjöman kom från havet hem. Kom kom!/
Hans kläder de voro våta, de voro rivna itu
å Sköna jungfrun hon frågar: varifrån kommer du?
Kom, kom!
2. /:Å sen tog han på ett värdshus in. Kom, kom!/
Där begärde han öl och förtäring därtill,
å Sköna jungfrun, hon gångar på golvet omkring.
Kom, kom!
3. /:O, kröjjarska, varför gråter du? Kom, kom!/
Gråter du för ölet, som på bordet står
eller tror du, att jag alls inga penningar har?
Kom, kom!
4. /:Inte gråter jag för ölet som på bordet står. Kom, kom!/
Men jag har haft en man för femton år
å jag tror, att det är han, som framför mig står
Kom, kom!
5. /:Ja, har du haft en man för femton år. Kom, kom!/
Så är det ju han, som framför dig står
för sjung, hopp faderideralla, som framför dig står
Kom, kom!
6. /:De förfalskade brev, som mig bedrog. Kom, kom!/
De sade, du var döder och lagder i sann
och därför, tog jag en annan till man.
Kom, kom!
7. /: När jag reste bort fanns inga små. Kom, kom!/
Men nu så får jag höra med jämmer och gråt
de tre, fyra små, som på golvet här gå.
Kom, kom!
8. /: Kommen, låtom oss dela barnen de små. Kom, kom!/
Den äldsta, stora drängen, den tar jag till mig.
De andra tre små dem lämnar jag dig.
Adjö!
9. /:Sen reser jag bort till det Präjsiska land med min son.:/
Där möter mig herrar och damer så mång
och de frågar så hjärtligt, om resan var lång.
Kom, kom!